

Esquire

ON THE ROAD: VYPRAVA DO HNÍZDA SLASTI

STÁLE JEŠTĚ EXISTUJÍ MÍSTA, KDE SI MUŽI A ŽENY DOKONALE ROZUMĚJÍ. NÁŠ REDAKČNÍ AGENT PROVOCATEUR JEDNO TAKOVÉ VYPÁTRAL A NA VLASTNÍM I CIZÍM TĚLE ZAŽIL NEUVĚRITELNÉ VĚCI!

Zaznamenal David Rozikruz / Fotografie Olivier Zahm

MŮJ UKAZOVÁČEK A PROSTŘEDNÍČEK SI UŽÍVAJÍ

a Markéta taky vypadá docela spokojeně. Zrovna se kousla do rtu a trochu přivřela oči. „Jo, tohle je dobrý. To by mohlo vést k orgasmu.“ Markéta. Nic moc o ní nevím. Jen jméno a fakt, že má ráda, když v ní moje prsty pořádně vibrují. „Jo, můžeš klidně víc.“ Je samozřejmě krásná. Dokonalé tělo. Pohrával jsem si s oblastí G-bodu maximální možnou rychlostí a uvažoval, kam Markéta v ženské typologii patří. Vypadá jako blondatá „seveřanka“, ale spíš to bude „východní žena“ – má ji malou, úzkou a dlouhou. Dokonalou zvnějšku i uvnitř. Stejně jako Dana, právě jsem zachytil její pohled z vedlejšího lehátka. Před hodinou mi dovolila zúročit lekce klavíru a vyzkoušet na jejím Venušinu pahorku pár rozrušených akordů. „A teď pomalu přejedte dolů k hrázi, ale pomalu. POMALU!“ Skoro jsem zapomněl, že tu nejsme sami. Tohle není jen tak nějaká hra prstů a poštěváků. Naše končetiny a mozky vede Julie Gaia Poupětová. Sexkoučka. Lektorka sexuálního rozvoje. Expertka na péči o libido. Je fuk, jak její roli nazvete. V každém případě ví o fungování ženského těla i myslí pravděpodobně víc než všechny vaše přítelkyně, manželky a milenky dohromady, o matkách nemluvě. A nejen že to ví. Prozradí vám to. „Hele, tohle není nepřijemný, ale moc to se mnou nedělá,“ ozvala se Markéta.

Vám to obvykle k uvolnění po orgasmu trvá 0 až 20 minut, ženám 20 až 60 minut. Takže je fajn někde se setkat.

Je ohleduplná. Neřekne, že to dělám blbě. „Aha, jasně,“ přesunul jsem prsty nahoru a mírně zavibroval. Na hrázi ji to prostě nebaví. „Mm-hm, mnohem lepší.“ Dává si záležet, aby mluvila neutrálně, ale zase se kousla do rtu a mírně zrůžověla. Nicméně oba víme, že k vrcholu se tady nikdo nešplhá. Už pár bizarních situací jsem zažil, ale tohle by mohl být jeden z hitů. Jsem oblečený, sedím obkročmo na masážním lehátku a od Markétina G-bodu mě dělí tenká, ale důležitá vrstva modrých hygienických rukavic. Tohle je škola...

ZÁKLADNÍ VÝCVIK. Julie Gaia ho nazvala Den pro muže II – praxe doteků na ženském těle. A bizarního na něm nakonec není vůbec nic. Je to čistá krása. Velkorysost žen, kterým stálo za to doklouzat sněhem do žižkovského činžáku, odložit kalhotky a hrát hru na „udělej, co po tobě Gaia chce, a já ti hned řeknu, jestli to děláš dobře“. Byla to pěkná neděle. Kdo by to byl v sobotu řekl. Na Dnu pro muže I. Ne že by teorie nebyla užitečná. Je nutná. Když jsem ale nějakých pětadvacet hodin předtím, než Markéta odložila tanga, dorazil na místo, do hovoru o sexu mi moc nebylo. Za stolem do L sedělo devět zaražených chlápků a tabuli osvěcoval projektor. Porada. Obhajoba diplomky. Scéna z filmu Dvanáct rozhněvaných mužů. Posadil jsem se tedy mezi ně a zarazil se taky. Za oknem sněžilo a do Jizerek je to hodinka autem. Místností se mihla Julie Gaia a odložila na stolek stylizovaný umělý penis. Po chvíli se objevil sympatický muž s umělou rukou. Přinesl mísu banánů. Mírně surreálná nálada se ale brzy proměnila. Dorazil poslední účastník kurzu: veselý chlápek, který už je ve všem daleko, „chce na sobě makat“, v sexu se vyzná a rád to dává najevo. Typ, který vám mírně poleze na nervy, ale Julie má aspoň někoho, kdo jí hodí míček zpátky. Ne že by to bylo nutné. To, o čem Julie mluví, je totiž něco jako Velké luštění ženské záhady. Což pro většinu z nás představuje ten nejmučivější a pravděpodobně nejzáhadnější rébus, který nás v životě potkal.

DŮVODY NAŠÍ PŘÍTOMNOSTI SE LIŠÍ jen mírně, jsme v tom všichni. V kotli zvědavosti. „Já tenhle kurz dostal jako dárek od mámy.“ „Já od manželky. Vychováváme tři děti a už vůbec na sebe nemáme čas, tak asi...“ „Chci se vzdělávat stejně jako v jinejch věcech. Myslím, že je důležitý, aby se člověk nespokojoval s tím, co umí.“ „Přítelkyně byla na kurzu Umění, jak potěšit muže a poslala mě sem.“ Vážně mi půvabná Julie se rty, kvůli kterým jiné ženy musejí strpět injekce s kolagenem, přeskládá mozek do užitečnější konstelace? Těšil jsem se spíš na druhý den, kdy dorazí skutečné ženy a NĚCO se stane. Plyšový maňásek v podobě

JESTLI OBDIVUJETE KŘIVKY CRYSTAL RENN, PAK ASI NEBUDETE VĚŘIT, ŽE JEŠTĚ PŘED NĚKOLIKA LETY BYLA ANOREKTICKÁ TROSKA. VYMANILA SE Z TOHO, NAPSALA O TOM KNIHU A DNES JE TVÁŘÍ SEXY KAMPANĚ SPOLEČNOSTI AGENT PROVOCATEUR FOCENÉ VE STYLU FILMU THELMA A LOUISE. JAKÉ MODELY AP MÁ NA SOBĚ:

První dvoustrana Blaize; tato dvoustrana Sierra; následující dvoustrana vlevo Florie, vpravo Jaccinta; poslední dvoustrana Lyla.

stylizované obří vulvy na Juliině ruce ovšem taky vypadá docela roztomile. „Jako žena si těžko vytvoříte pozitivní vztah k něčemu, co se jmenuje „pysky“. A ještě stydké. „Říkejme tomu spíš velká a malá křídla, jo?“ navrhla Julie a zavrtěla maňáskem.

Hračka pro začátečníky. A my začátečníci jsme, přestože většina z nás už nahou ženu viděla. Ale stejně nevíme, kolik měří pošťeváček. Ani jak vypadá tam uvnitř, mimo přímý dosah. Nikdo z nás netipoval, že může mít 13 centimetrů a že jeho součástí jsou i útvary podobné vakům na vodu. A že se to uvnitř může celé tak nějak postavit. Že to všechno může

odpálit trochu jiný ohňostroj slasti než ten, který už známe. Jenže nemusíte být zrovna začátečník, abyste občas pozapomněl, že v sexuálním životě ženy hraje významnou roli i sušička na prádlo a paní na uklízení.

NEŽ SE DOSTANETE K DANĚ S MARKÉTOU

a hmatům s názvy jako Velká hora nebo Mistička, vyplatí se osvěžit znalosti z biochemie a psychologie. Testosteron, oxytocin, důležitá role homosexuálních kadeřníků. Výkonnostní pojetí sexu proti modelu, v němž se hystericky neřítíte k orgasmu, ale všímáte si výživnosti pocitů na cestě.

**STEJNĚ NEVÍME, KOLIK
MĚŘÍ POSTEVAČEK. NIKDO
Z NÁS NETIPOVAL, ŽE MUŽE
MÍT TRINACT CENTIMETRŮ
A ŽE JEHO SOUČASTI JSOU
I DVA ÚTVARY PODOBNE
VAKUM NA VODU.**

I ženy se tu neděli poučily. Třeba
Irena: „Uvědomila jsem si, jak důležité
je zdůrazňovat, co mám ráda.
Když budu hlásit, co ne, soustředí se
právě na to a v hlavě mu už nezůstane
prostor pro to, co se mi vlastně líbilo.“

Jak si naplánovat spontaneitu a přenést se přes zdánlivý rozpor těchhle slov. Proč vás mluvení stresuje, zatímco ženy uvolňuje, a co z toho plyne pro ideální rozhovor. Myšlenky, otázky, odpovědi i mapa slepých uliček všeho druhu.

„Jestli se chcete naučit své partnerce fakt naslouchat, uvědomte si, že jediným vaším úkolem je porozumět jejímu prožitku, jejímu postoji, jejím pocitům a jejímu úhlu pohledu,“ trpělivě vysvětlovala Julie. „O váš názor v tu chvíli vůbec nejde. Stačí, když budete dělat mm-hm, budete se jí dívat do očí a občas se na něco zeptáte.“

Vybavil jsem si časy, kdy jsem ženské proslovy a chování luštil levou analytickou hemisférou a jak blbě to vždycky dopadlo. Už nějakou dobu to nedělám, ale taky jsem na to nepřišel sám. Poučil jsem se z psané a vyprávěné tradice mužů, které už taky přešla chuť k nepřetržité a marné bitvě o to, co zrovna jim dává smysl. „Ten oxytocin, to je teda věc, a všechno to kolem,“ vyjádřil o polední pauze naše společné pocity Robert. Přišel na kurz zachránit nebo definitivně pohřbit vztah. Oxytocin. Hormon důvěry a lásky. Vaší ženě se uvolní z neurohypofýzy ve chvíli, kdy zapne sušičku na prádlo, promluví si s provoněným kadeřníkem o posledním dílu Rosamundy Pilcher nebo na vrcholu orgasmu. Ostatně v téhle chvíli ho vyroní i vaše hypofýza – jenže na vás funguje jako rohypnol, zatímco ženu vedle vás navnadí na další kolo. Poslouchal jsem Julii, jak bravurně bruslí mezi hormonálním, citovým a anatomickým aspektem věci, a myslel na to, kolik problémů se staví mezi přirozenou přitažlivostí ženského a mužského libida. Kolik zákonů, strachu a společenských paradoxů. Ještě v devatenáctém století angličtí doktoři léčili hysterii uříznutím poštváčku. A my jsme ještě do začátku Juliina kurzu ani nevěděli, jak přesně vypadá. Vaše spolubydlící možná po letech ztrácí chuť na sex ne proto, že by ji opustila schopnost rozčinkat se rozkoší jako zvonek na železničním přejezdu, ale protože z myslí a těla zmizela fantazie a zvědavost. Takže pomalu zapomene. Nebo si najde poučenějšího chlápka, který jí pod rozkvetlým šeříkem dá nalokat oxytocinu a koupí dvě letenky do Benátek. Juliin kurz není jen hloubání o sexu, ale především o způsobu, jak se v životě neužívat víc, než je nutné. Což samozřejmě neznamená, že bych si nepřehrával fantazie o figurantkách, které dorazí na Den pro muže II a hned ve dveřích si sundají tanga. A pak ta nejkrásnější přijde ke mně, obkročmo se mi posadí na klín, dlouhým pohledem mě vtáhne do JINÉ REALITY a řekne: „Tak přesně tebe jsem si přála dostat.“

Měl jsem kliku. Nahá žena na lehátku mě hypnotizovala obrovskými modrými očima a mou trému rozpustila v pomerančové vůni masážního oleje. Ráno jsem se probíral brzy, zíral do tmy a uvažoval, jaké budou. Jestli opravdu přijdou. Jestli nezdrhnou, až se jich dotknu nesprávným způsobem. Nikdy jsem nebyl na tantrickém semináři, ani nehrál v pornu, nejsem tak úplně zvyklý hladit neznámé ženy mezi nohama před cizími lidmi. Jaké ženy Julie vybrala? Bude nás chtít naučit, že na kráse, ani věku nezáleží?

S

STIHL JSEM TO TĚSNĚ PŘED ZAČÁTKEM

a hned v hale potkal elfí blondýnu v zeleném sarongu. Markéta. Ta by v pornu klidně hrát mohla, ale myslím, že by ji to nebavilo. Působila náročně a zkušeně a za půl hodiny mě o tom přesvědčila. „Tobě se fakt líbí, když tě někdo takhle hněte?“ zaryla mi palec do dlaně. To jsem ji pod Juliiným dohledem ještě hladil jen ruku. Levou. Pravou ošetřoval kolega a Markéta se cvičila v oddělování pocitů na různých končetinách. „Mám to radši jen špičkama prstů.“ „Takhle?“ „Jo, to je lepší.“ Čtyři ženy a pět učedníků neboli tři páry a jedna trojka. O všem rozhoduje los a nikdo z nás nemá důvod ke stížnostem. Kromě Markéty drobná štíhlá Dana, vysoká Jarka, Irena, která se přihlásila, „protože má doma už

Pohyby uvnitř i vně se vyplatí dělat nejdřív pomalu. Ženské „pomalu“ je ale mnohem pomalejší než to vaše.

spoustu let chlapa, kterého tyhle věci nezajímají, a chce něco vzrušujícího prožít.“ Chápavé ženy, které odpovědí na každou otázku. Nenaštvoju se. Nepřestanou s vámi mluvit, protože ani nezačaly. Nebudou vás šetřit ze soucitu a lásky. „Nic si tu neberte osobně,“ upozornila Julie naše ega, aby je ochránila před zhroucením nad erotickými omyly. Existují jen okamžité zprávy z fronty a pokyny, kudy dál.

A PO PRŮZKUMU RUKY POSUNEME hranice. Julie další cvičení nazvala Něžný průzkum terénu, stehna zatím zůstávají u sebe a holky leží na břiše. Bezpečnější

**NECHTĚLO SE MI KONČIT.
FAKT NECHTĚLO.
A PO POSLEDNÍM HMATU
NASLEDOVALO NEJSPÍŠ
TO UPLNĚ NEJPOMALEJŠÍ
VYTAHNUTÍ PRSTU
V DEJINÁCH LIDSTVA.**

poloha. Mně a Petrovi los přidělil Danu. Jsme dva. Jeden bude zkoumat terén, kolega si zapíše poznatky z výpravy. Pomůcky: prsty a rudé pštroší pero. A ještě test vzájemné dotykové kompatibility, protože o použití ochranných prostředků rozhoduje žena. „Sáhni na mě. Jo, dobrý. Teď ty. Fajn. Tak ne, rukavice si brát nemusíte.“ Petr začíná, zapsal jsem si, že Katce se líbí spíš pomalé a lehké doteky. „A je fajn, když jsou dlouhé a pokračují přes víc částí těla,“ vysvětlovala a pak se obrátila na záda a Petr mi předal pštroší pero. Jenomže já to nedokázal. Nedokázal jsem šimrat jen kůži, potřeboval jsem navázat kontakt, takže jsem zachytil Danin pohled a během

těch tří nebo čtyř minut se něco stalo. Spojení. Převibrování do stavu, ve kterém definitivně zmizely rozpaky a začalo něco jako společná meditace slasti. Uvolněná. Často vtípná. A poučná, samozřejmě. Teď si dělal poznámky Petr (má to hodně ráda ve vlasech a na bocích) a nakonec jsme na štíhlé snědé tělo položili ruce oba zároveň a na domluvené znamení zakončili produkci jemným plácnutím přes půlky. Prostě sváteční neděle. A to nás ještě čekalo finále.

PRST NA JEDEN ČLÁNEK

dovnitř, pak pomalu, hodně pomalu na západ... a teď POMALU k severu a někde na desítce byste měli nahmatat začátek oblasti G-bodu. Uhodli jste, zase Markéta a můj ukazováček. Natahování rukavic sice připomínalo oblékání deseti trpasličích prezervativů, ale cítíte všechno. Každý záhyb, hladkost, rýhování a ke všemu návod od Julie. Plus hodnocení a navigace od žen. „Hele, já mám pocit, že mi jezdíš nějak vlevo,“ zauvažovala Markéta, když kolega nacvičoval hlazení prstem shora dolů. „Fakt? Já mám pocit, že jsem na prostředku.“ „Já ne.“ A musela přijít Julie, aby záhadu osobně rozřešila a upozornila, že velké křídlo se tak nějak přelozilo přes prostředek, v naolejovaných okvětních listech si toho nikdo nevšiml. Tak takhle jsme si žili. Mistička, rozvibrování, squeeze, obkružování, kloubová masáž, tūkání na klitoris, rozpalování G-bodu dvěma prsty a rychlým opakováním gesta „pojď sem“. Pětatřicet způsobů, jak ženě poslat do mozku zprávu o rozkoši – a to je jen zlomek skutečných možností. Julie všechny hmaty předvedla na Daně a pak dohlížela, jestli jsme si něco zapamatovali, a při bloudění v růžovém labyrintu nás naváděla správným směrem. Směrem, při kterém Markéta řikala: „Jo, to je příjemný a vedlo by to dál.“ Nechtělo se mi končit. Fakt nechtělo a po posledním hmatu následovalo nejpomalejší vytažení prstů v dějinách lidstva. Nejasný pocit smutku, že dnešní výprava do hnízda slasti končí, a zároveň vděčnost ženskému kvartetu a Julii. „Proč jsi do toho šla?“ zeptal jsem se Dany cestou k metru. „A nestyděla ses?“

Pokrčila rameny: „Víš, to, co dělá Gaia, je moc důležitý a já jsem prostě ráda u věcí, který se rodí. Lidi by měli znát svoje tělo a využít všechno, co nabízí. A nestyděla. Věděla jsem, že mám sílu to udělat.“

Do téhle otázky se mi moc nechtělo, ale nakonec jsem se odhodlal. „Hele, a užila sis to vůbec?“ Znovu ke mně vyslala svůj hypnotizující pohled: „Jo, užila. Moc.“ A pak se omluvila, že má hlídání jen do osmi, a podala mi ruku na rozloučenou. Pozoroval jsem, jak mizí v davu, a doufal, že se mi v báglu nepomačká rudé pštroší pero. Suvenýr, zábavný nástroj a zároveň symbol mých velkých plánů. 🍌